TIENDE JAARGANG No. 1221 — VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG — VRIJDAG 16 NOVEMBER 1951

De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo
Abonnement: ƒ 1,50 p. maand - ƒ 4,00 p. kwartaal

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1278
Bureau San Nicolaas: „Esquire", Mainstr., tel. 5113
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V.

Bedreigt -sluipende inflatie- West-Europa?

PARIJS, 16 Nov.: In een door de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking voor de Raad van Europa samengesteld overzicht wordt gezegd, dat het gevaar van „sluipende inflatie" West-Europa bedreigt, tenzij de prijzen in bedwang gehouden worden. Gewaarschuwd wordt, dat het onmiddellijke gevaar niet bestaat in een plotselinge inflatie, maar eerder in het komen in een voortdurende staat van geringe inflatie.

De prijsstijgingen zullen in het komende jaar van critiek belang zijn. Indien nieuwe prijsstijgingen zouden worden voorkomen, is het van belang, dat de bevolking hierdoor geen reden krijgt om te vrezen, dat de infatie onbepaalde tijd zal voortduren. Prijsstijgingen zoals deze voorkwamen in de meeste landen gedurende het afgelopen jaar kunnen alleen voor een korte periode worden getolereerd. Indien dergelijke prijsverhogingen geaccepteerd worden als de normale staat van zaken, zou het zeer moeilijk zijn de condities voor stabiele prijzen te herstellen. Deskundigen, die afkomstig zijn uit de meeste van de 18 aan het Herstelprogramma deelnemende landen, stellen de volgende anti-inflationistische maatregelen voor: grotere productie, welke in sommige gevallen meer werkuren zal inhouden; beperking van de niet-militaire regeringsuitgaven; hogere belastingen; aanmoediging tot sparen; beperking van het verbruik, met inbegrip van beperking van afbetalings- en hypotheekfaciliteiten.

VAN DE ENE WEEK IN DE ANDERE

De Staten der Nederlandse Antillen kunnen niet vergaderen. Al tal van malen was er gebrek aan het vereiste quorum en het laat zich aanzien, dat ook de voor vandaag uitgeschreven vergadering van onze Volksvertegenwoordiging geen doorgang kan vinden. Want de Democraten houden voet bij stuk; zij hebben zich nu eenmaal voor ogen gesteld om elke bijeenkomst van de vroede vaderen te torpederen.

De Democraten spelen met vuur. En met dat vuur willen zij de Regering doen verbranden teneinde na een ellenlange periode van tussentijdse verkiezingen een ander Regeringscollege uit de as te zien verrijzen. De begroting voor het dienstjaar 1952 moet nog worden behandeld, tal van andere urgente zaken wachten op afdoening. Over enkele maanden vangt de Rondetafelconferentie aan en daar zullen verscheidene zaken aan de orde worden gesteld, waarover men nu binnenskamers van gedachten moet wisselen.

De Democraten kunnen zich niet verzoenen met het beleid van het college, dat thans in het Fort Amsterdam zetelt. Maar zou het nief wenselijk zijn om de gramschap voor enige tijd te doen vervangen door een gezonde wil om te arbeiden in het wezenlijk belang van ons land en ons volk?

Het aantal verenigingen op ons eiland neemt stelselmatig toe. Dat is geen kwaad teken; een volk met een sociaal-voelende kern moet het goed gaan. De meeste verenigingen gedijen uitstekend en niet zelden is dat te danken aan het welslagen van bepaalde acties, waarbij grote groepen van de bevolking de handen uit de mouw steken en bovendien tonen goedgeefs te zijn. Met deze omstandigheden mogen wij ons gelukkig prijzen.

Aan een ding ontbreekt het echter veelal: concentratie van krachten. Het komt niet zelden voor, dat verschillende verenigingen en clubs eenzelfde liefdadig doel nastreven en hun activiteit versnipperd houden. Dat is erg jammer. Niet alleen wordt door gebrek aan voldoende samenwerking als regel minder bereikt, maar ook maakt men het offerend publiek kopschuw.

Een overkoepelingsorgaan voor alle op sociaal gebied werkzaam zijnde verenigingen zou nuttige arbeid kunnen verrichten.

De beheerder van de Gouvernementsbibliotheeek op Aruba heeft de laatste tijd in het bijzonder zijn belangstelling gericht op de lezende jeugd. Dat is zeer verdienstelijke arbeid wat onze warme sympathie heeft. Het streven van de bibliothecaris om zoveel mogelijk jongens en meisjes kennis te laten maken met het goede kinderboek is geslaagd te noemen en daarover verheugen wij ons. Deze gunstige werkzaamheid wordt geschraagd door de activiteit van Cultureel Centrum Aruba, dat duizenden goede Nederlandse kinderboeken ter beschikking stelt van de jeugd in de knoekoe.

Vele kinderen op ons eiland zijn door het verslinden van de — over het algemeen voor kinderzielen niet verantwoorde — „comics" te lui geworden om een goed boek ter hand te nemen. Daarom moeten vooral die kinderen in staat worden gesteld om op gemakkelijke wijze in het bezit te komen van goede kinderlectuur.

Overigens schuilt hierin een vingerwijzing voor St. Nicolaas: een goed kinderboek is meer waard dan tienduizend beeldverhaaltjes!

DE DERDE JONGEMAN

In onze krant van 7 November jl. maakten wij melding van de aanranding van een achtjarig jongetje door drie opgeschoten knapen, die naar aanleiding daarvan in de cel werden opgesloten. Bij een nader onderzoek naar het gebeurde is komen vast te staan, dat de 17-jarige zoon van mevrouw de weduwe Berkley (Hollandse Winkel) aan het onderhavig geval volkomen onschuldig is gebleken. Mede op verzoek van mevr. Berkley maken wij van een en ander gaarne melding omdat zij en haar zoon door verscheidene personen ten onrechte onheus zijn bejegend.

De recherche

Onze lezers zouden een geheel verkeerde indrukvan de actieve Arubaanse recherche hebben gekregen indien zij uit ons verslag van 7 November hadden opgemaakt, dat de heren gebrek aan actie hadden getoond. Naar het gehele geval is een degelijk onderzoek ingesteld en gebleken is, dat een groot aantal knapen zich aan bepaalde handelingen heeft schuldig gemaakt. De recherche ontdekte ook de bron en arresteerde twee volwassen mannen, die zich nog in verzekerde bewaring bevinden.

Arubaanse handelaren beraadden zich over het Hotelproject

Landskinderen moeten initiatief tonen

Toen wij Zondagmorgen jl. in alle vroegte vernamen, dat een groep Arubaanse handelaren een bespreking zou hebben met leden van de Eilandsraad met betrekking tot de hotelplannen, hebben wij dadelijk gedacht, dat dit een versnippering van krachten zou zijn; aldus hebben wij het oo kn de krant van Maandag gesteld, temeer omdat we niet voldoende over de voornemens van de initiatiefnemers werden ingelicht. Op onze bewering willen wij thans in zoverre terugkomen, dat we later tot de conclusie zijn gekomen, dat het een aanvaardbare poging van enige Arubanen betrof om de landskinderen-kooplieden te polsen over hun meningen t.a.v. de plannen. Zondagmorgen kon de vergadering bij gebrek aan voldoende belangstelling geen doorgang vinden en daarom werd zijn uitgesteld tot Woensdagavond. Toen waren er twee Statenleden (de heer Henny Eman en dr De la Fuente), een Raadslid (de heer Milo Croes) en elf Arubaanse kooplieden naar de Raadzaal gekomen.

De heer Eman hield een toespraak, waarvan de strekking was: „Het hotel-project kan voor Aruba een tweede Lago betekenen. Het is onze plicht om in dat plan in de eerste plaats de Arubaanse handelaren te kennen, want zij hebben de meeste rechten om te spreken. Collectief moeten zij hun wensen bij de bevoegde instanties naar voren brengen en zij moeten initiatief aan de dag leggen, welke is gebaseerd op zelfwerkzaamheid. Te zijner tijd moet er een algemene vergadering worden gehouden, waarbij o.m. ook de niet-Arubaanse kooplieden moeten worden uitgenodigd".

Spreker maakte voorts gewag van een brief van de fractieleider van de N.V.P. in de Staten, waarin deze alle steun aan Aruba toezegde ten aanzien van de verwezenlijking van het hotelplan.

In concreto kwamen enige ter tafel gekomen voorstellen op het volgende neer: binnen de muren van het hotelcomplex mogen geen winkels verrijzen, met uitzondering van een enkele voor de verkoop van luxe artikelen aan touristen; men wil op korte termijn van mr Papier weten in hoeverre samengaan met de plannen op Curacao mogelijk is; de R.R. zal worden verzocht de geheimzinnigheid rond het project op te heffen. Door de heer J. Spi t werd een verklaring, waarin bovenstaande punten zijn vervat, opgesteld en deze zal de Arubaanse handelaren ter ondertekening worden aangeboden.

De gehele actie zal buiten de politiek worden gehouden; op de bewuste vergadering waren alle politieke partijen vertegenwoordigd.

ARUBA NAM AFSCHEID VAN ONTVANGER WIJBRANDUS

Hartelijke woorden voor onkreukbaar ambtenaar

Op het ontvangerskantore heerste gistermiddag een ongewone drukte; personeelsleden en andere belangstellenden namen afscheid van de ontvanger Tjalling Wijbrandus, die — zoals bekend — in een andere functie naar Curacao werd overgeplaatst. Het eerst voerde het woord de heer Gezaghebber, mr L. C. Kwartsz, die erop wees, dat het nemen van afscheid niet altijd even plezierig is. Men weet als regel wel wat men heeft, maar niet altijd wat men krijgt. Spr. wees op de prettige ambtelijke samenwerking met de heer Wijbrandus en merkte op, dat kleine meningsverschillen steeds tot beider genoegen werd opgelost.

„Ik behoef er nauwelijks op te wijzen, dat U zich zeer bemind hebt gemaakt, niet alleen bij Uw personeel, maar ook bij de Arubaanse bevolking. Dit betreft niet slechts Uw ambtelijk leven, maar ook het leven daarbuiten; dit laatste komt tot uidrukking in Uw werkzaamheid ten behoeve van het Cultureel Centrum Aruba en de oudercommissie. Ik dank U voor Uw werk ten behoeve van de Arubaanse bevolking ten zeerste, mede namens onze bevolking en het Bestuur. Een woord van hartelijke dank geldt ook voor mevrouw Wijbrandus, die zich eveneens in onze samenleving bemind heeft gemaakt; ik wijs in het bijzonder op de activiteit in de padvinderij. Ik wens U een goede toekomst toe in Uw carriere en een prettig verblijf op Curacao".

De heren Hehenkamp, Van Hoorn en Steenmeijer spraken namens resp. het personeel, de Ambtenarenbond en het C.C.A., op welke toespraken wij in onze volgende éditie terugkomen. En daarna voerde de vertrekkende ontvanger het woord:

„Op 1 Januari 1949 aanvaardde ik op Aruba het ambt van Ontvanger naar aanleiding van een oproep door het Gouvernement geplaatst in de dagbladen. Wat mijn taak alhier zou zijn was mij reeds ongeveer bekend uit hoofde van verrichte werkzaamheden in 1948, tijdens het verlof van de toenmalige Ontvanger de heer Budde. Ik zeg „ongeveer bekend", want toen ik, na enige tijd hier opnieuw te zijn geweest, tot de ontdekking kwam welke mogelijkheden tot verbetering en reorganisatie dit kantoor bood, werd mij pas duidelijk dat niet allereerst het accent diende te worden gelegd op normale routine-werkzaamheden, doch op bedoelde verbeteringen.

Getracht is derhalve door alle hier aanwezige ambtenaren om gedurende de afgelopen 3 jaar van het Ontvangerskantoor op Aruba een organisatie te maken, die de belangen van de Overheid op de meest efficiënte wijze behartigt, en daarbij het publiek in 't algemeen en de belastingplichtigen in het bijzonder zo mogelijk „tot vrind" tracht te houden. Dit laatste gedachtig aan het Oud-Hollandse spreekwoord: „men vangt meer vliegen met stroop dan met azijn". Of het uiteindelijke doel, een goed werkende administratie en een efficiënt beheer, in mijn ambteperiode van 3 jaar is bereikt, ligt niet aan mij ter beoordeling... doch zeker is, dat vooral dank zij het harde werken en het plichtsbesef van alle ambtenaren een grote stap in de goede richting is gezet.

Het spijt mij, om verschillende redenen, dit kantoor te moeten verlaten. Dank zij de ambtelijke samenwerking met het personeel was het werk hier voor mij zeer aangenaam! En ik gevoel het als een verlies dit werk opzij te moeten zetten.

De meeste waarden in het leven kunnen tegenwoordig in geld worden uitgedrukt. Doch niet álle waarden. En daarmee bedoel ik „vriendschap" en „vertrouwen". Deze zijn niet in geld te meten en toch kan men daaraan veel hebben. Het heeft mij dan ook buitengewoon getroffen, dat ik speciaal deze laatste weken heb ondervonden hoe mijn werk door de Aruhaanse gemeenschap is geapprecieerd en ik beschouw deze blijken van vriendschap en vertrouwen als een groot geschenk! Ik zal mij dit altijd blijven herinneren."

TUKKER'S SPORTKRONIEK

Verschillende sport-evenementen in het vooruitzicht gesteld

Nadat vorige week Zaterdag het kantoor en veteranentournooi met twee wedstrijden geopend werd waarbij de Politie door een 1—0 nederlaag de beide punten aan de Elmar moest laten terwijl de K.N.S.M. kans zag het sterke Dominicuscollege een gelijkspel af te dwingen waardoor de beide punten eerlijk gedeeld werden, zijn er voor a.s. Zaterdagmiddag wederom twee wedstrijden vastgesteld. Zo zullen op het Aruba Jrs terrein de Douane en de H.B.U. elkaar ontmoeten terwijl Mercurius op het R.C.A. terrein het tegen de Julianaschoolonderwijzers zal moeten opnemen. Het beloven weder enige aantrekkelijke wedstrijden te worden.

Om de Curacaobeker

Voor de Curacaobeker is deze week slechts een wedstrijd vastgesteld. Zondagmiddag zullen de junioren van Jong Aruba uit het district Noord naar Paradera gaan teneinde aldaar de junioren van S.C.A. te ontmoeten. Deze wedstrijd zal om 4 uur n.m. aanvangen en op het S.C.A. terrein plaats vinden. De winnaar van deze strijd zal volgende week Zondag in de demifinale uitkomen tegen het sterke Lafama Jrs.

Naar een Arubaanse tafeltennis bond?

Op initiatief van de Tivoliclub zullen binnenkort pogingen in het werk worden gesteld om een tafeltennistournooi te houden waaraan het kampioenschap van Aruba verbonden is. Teneinde deze kampioenwedstrijden op een behoorlijke basis te organiseren, zal getracht worden een Arubaans Tafeltennisbond op te richten. Daar momenteel een 17-tal ploegen aan het Eiland tafeltennistournooi deelnemen, kan het initiatief zeker een gunstig resultaat hebben. Wij wensen de initiatiefnemers veel succes toe.

Opening Biljart Tournooi

Zondagmorgen zal in de RIO BAR het biljart-concours om het kampioenschap van Aruba aanvangen. De eerste wedstrijd in de Hoofdafdeling zal omstreeks 10.30 uur gespeeld worden. Er blijkt voor deze wedstrijden grote belangstelling te bestaan.

A.V.B.-sportdag op 9 December

Op Zondag 9 December a.s. zal de Aruba Voetbalbond een sportdag houden. Er zullen een viertal voetbalwedstrijden gespeeld worden waaronder de strijd tussen R.C.A. en Aruba Jrs. Er zal zowel op het Aruba Jrs. terrein als op het R.C.A. terrein van enige goede wedstrijden te genieten zijn. Na afloop der wedstrijden zullen de kampioensbekers aan de ploegen worden uitgereikt.

Wij komen op deze wedstrijden nog nader terug.

RICHMOND TOCH NAAR ARUBA?

Van de heer Henny Eman vernamen wij, dat hij uit betrouwbare bron op Curacao heeft vernomen, dat de Richmond Oil Company nog steeds het verlangen koestert om zich op ons eiland te vestigen. Zoals bekend, zijn de vorige maal de besprekingen op Curacao door tal van omstandigheden afgestuit. Wij hopen thans, dat de Regeringsraad voor de plannen van de Richmond voldoende belangstelling aan de dag legt en dat zij zich niet zal bepalen tot lauwe nieuwsgierigheid.

WEGENS GEBREK AAN ...

... plaatsruimte moest het verslag over de gisteravond gehouden cocktailparty in Club Tivoli (t.g.v. het bezoek van Mr Holleman van de N.E.N. en de E.N.) blijven over staan, evenals het verslag van de geslaagde speel-avond van de Damesclub Aruba.

UIT ARUBA'S HISTORIE: II

HET EEUWENOUDE KRUIS VAN ALTO VISTA IS NOG OP ARUBA

MEVROUW HENRIQUEZ BEZIT ARUBA'S OUDSTE KUNSTWERK

door **DR JOHAN HARTOG**

In ons artikel in de Arubaanse Courant van 19 October jl. zagen wij hoe in 1750 op het plateau bij Alto Vista de eerste kapel van ons eiland ontstond. Hoe deze plaats dus feitelijk een der oudste historische plekken van Aruba werd. Men moet er nog eens heen gaan. Gierende stormwinden loeien er over de thans kale rotsen. De weg erheen is berijdbaar, want de vrome omwonenden hebben in hun eigen vrije tijd de rotsen geëffend, er een goede weg van gemaakt. Men kan met de auto tot vlak voor de fundamenten van de oude kapel komen.

Op weg erheen wordt het al stiller en eenzamer. De Noord laat u achter u. Ergens slaat u links af de mondi in. Langzaam loopt de kronkelende weg dan omhoog. Hier en daar ziet u terug over de valleien van Noord-Oostelijk Aruba. Ginds hebt u de Kurimiauw en de Turibana. Op een gegeven moment komt u op de hoogste rand en u ziet zee vóór u, achter u en links van u opzij, u ziet zelfs de vuurtoren van Westpunt. Een wit zeiltje geeft relief aan de blauwe zee. Ver weg, naar rechts begrenst de 25 m. hoge Noordkaap ons gezichtsveld.

Dat is de omgeving.

Dat er hier ooit begroeiing geweest is, kan men zich nu moeilijk voorstellen. Maar als u de auto verlaat en linksaf gaat, ziet u al spoedig de resten van de kapel, die 5 bij 13 meter geweest is. Duidelijk ziet u de zware stenen nog in de grond. Duidelijk ziet u ook de afscheiding van de eigenlijke kapel en het presbyterium. Vrome zielen hebben er van losse stenen een kruis op de grond gelegd. De nieuwe kapel zal iets kleiner worden, maar op dezelfde plaats staan. Ze wordt 5 bij 3½ meter.

Er in de buurt ziet u de graven van de eerste twee fiscaals. Er tussen een bordje met het opschrift

AKI· TIN DOS SEPULCRO
UN TA DI DOMINGO
ANTONIO SELVESTRE I
OTRO TA DI MIGUEL
ALVARES E PROMER DOS

FISCALNAN DI MISA BIEUW

Het is maar een eenvoudig bordje op triplex. De schilder heeft niets berekend, want de laatste drie woorden kon hij er niet meer op krijgen en die heeft hij er toen nog maar heel klein bij gezet. „Het graf van twee heiligen," zegt een meisje, dat u hier ontmoet hebt en die vriendelijk u van alles uitlegt.

Ginds ligt de plaats, waar de fiscaals woonden. Een huisje van 7 m. lang en 4½ m. breed is het geweest. Merkwaardig, dat dáár juist de devotie ontstond. Dáár ziet u beschuitblikken met bloempjes, een vaasje.

Twee honderd jaar processie

Hier is de omgeving, waar Aruba's oudste devotie ontstond. Hier ontstond de processie van Alto Vista, waarvan de herinnering nog levendig is. Nog altijd komen hier mensen bidden.

Maar ga eens twee eeuwen terug.

Denk u terug bij de ruwe muren van de kapel. Op de achtergrond de zee, boven welker spiegel ge daar ongeveer zeventig meter zijt. Rondom de valleien en heuvelkopjes van Aruba's Westkant. Monseigneur van Baars, een vroegere apostolisch vicaris van onze eilanden, heeft in de kroniek van het Kerkelijk Archief aangetekend, dat hij op Noord nog een 92-jarige grijsaard heeft gesproken die de processie in de laatste jaren voor 1800 heeft meegemaakt. De man vertelde het processie-kruis nog te hebben gedragen. Het is dit antieke Spaanse kruis, dat binnenkort de band zal vormen tussen de oude en de nieuwe kapel, want nadat het dorpje of vlek Alto Vista verlaten was en de kapel tot puin was vervallen heeft zekere Gabriel de Ruiz het kruis er weggehaald. Hij gaf het later aan zijn nicht Maria Johanna de Ruiz en die weer aan haar nicht Magdalena Luydens. Van deze laatste ging het kruis over in bezit van mevrouw Maria Francisca Henriquez-Lacle („Sjon Kita"), die het nog in haar woning aan de Kloosterweg heeft.

Zoon van de stichter wordt derde fiscaal

In 1764 was Miguel Enrigue Alvares blijkbaar nog fiscaal van de Rozenkranskapel. In het Kerkelijk Archief berust een akte, waarbij Pedro Rodriguez, apostolisch missionaris, op visitatie op Aruba, Miguel Alvarez bevestigt in zijn fiscalaat.

Tussen 1764 en 1772 moet Alvarez zijn overleden, want als in 1772 een nieuwe priester ons eiland bezoekt, stelt hij, wederom bij akte, Domingo Bernardino Silvestre tot fiscaal aan. Deze persoon was een zoon van Domingo Antonio Silvestre, de oprichter van de kapel, die — gelijk we zagen — eerst gepasseerd was door de aanstelling van zijn zwager Alvarez.

„D. Petrus Messias, sacerdos hispanus de consensu parocchi de Curacao in Orua, 9 die mensis Junii 1772..." (Dominus Petrus Messias, Spaans priester, met toestemming van de pastoor van Curacao, op Aruba, op 9 Juni 1772).

Aldus de aanstellingsakte van de Rozenkranskapel op Alto Vista.

Deze geestelijke — blijkbaar een wereldheer dus — hoorde bij zijn visitatie de verhalen van Alvarez' dood, maar het juiste jaar is verloren gegaan. Alvarez zou volgens de overlevering, zijn eigen dood hebben voorspeld, zoals ook andere heiligen dit wel deden. Hij kondigde namelijk aan op een Donderdag te zullen sterven, wat ook gebeurde. Hij had ook medegedeeld op Zaterdag daaraanvolgend een teken te zullen geven ten bewijze, dat zijn ziel uit het Vagevuur was verlost. Volgens de vrome overlevering zou hij dit, terwijl de mensen in de kapel voor zijn zielerust op Zaterdag aan het bidden waren, hebben gedaan door drie slagen op de klok te geven. Vermoedelijk is Alvarez dus bekend geweest met het Scapulier van de Berg Carmel en de daaraan verbonden aflaat Sabathi. In elk geval worden Silvestre en Alvarez tot de dag van vandaag door het omwonende volk „heiligen" genoemd en is hun gedachtenis in ere.

Dit is het oud-Spaanse kruis uit de kapel van de H. Rozenkrans op Alto Vista, dat thans in bezit is van mevrouw Sjon Kita Henriquez. Het eigenlijke kruis staat los in het voetstuk, zodat het zowel voor het altaar als voor de processie gebruikt kan worden. Naar alle waarschijnlijkheid is dit kruis het oudste voorwerp op ons eiland. Het is door de eeuwen wat vervallen, de linker-arm ontbreekt en het lichaam moet met touw aan het kruis gehouden worden. Mevrouw Henriquez heeft het plan dit antieke kunstwerk door een ervaren restaurateur in Nederland te doen herstellen en reinigen, opdat het straks een sieraad voor de herinneringskapel worde. Het kruis is 47 cm. hoog en 29 cm. breed. Het eigenlijke corpus 25 cm.

BRIEF UIT SURINAME

Interbank missie voert tal van besprekingen

ABC-TEAM VERLOOR OP DE ANTILLEN SLECHTS EEN WEDSTRIJD

(Van onze Surinaamse correspondent)

De Interbank Missie is nu reeds bijna een week in Suriname en voert druk besprekingen met regeringsinstanties en particulieren, teneinde na te gaan in hoeverre een lening van de Internationale Bank aan Suriname verantwoord is. De Missie bestaat uit een vijftal experts, die hun sporen op dit gebied reeds verdiend hebben. Leider is de heer Richard Demuth, bankier; verder maken er deel van uit M. V. Blewett, landbouw-specialist ter beschikking gesteld door de F.A.O. (de internationale Voedsel- en Landbouw Organisatie), Carl Flesher, een expert op het gebied van industrialisatie en electriciteitsvoorziening die voornamelijk het stuwdamplan van Blommestein onder de loupe zal nemen, Jacques Torfs, econoom verbonden aan de Internationale Bank en Arthur Wubnig, specialist in transport-aangelegenheden, die de vervoersproblemen van Suriname zal bestuderen. Secretaresse van de Missie is mej. Jeanetet Siegel, voorheen verbonden aan het Amerikaanse Departement van Oorlog.

De rustige sfeer waarom de regering gevraagd heeft in verband met de komst van de Missie, heerst alom.

Een demonstratie welke de heer Wim Bos Verschuur, die de laatste tijd weer heel wat activiteit aan de dag legt, wilde organiseren, werd afgelast. Instede liet de heer Bos Verschuur lijsten rondgaan waarop men zijn handtekening kon plaatsen en hield hij ook een vergadering in the Theater Bellevue teneinde de bevolking duidelijk te maken wat de Internationale Bank is en de komst van de Missie betekent.

Bekende figuur overleden

Intussen is een zeer bekende figuur uit de Surinaamse samenleving overleden: de oud-geneesheer J. A. Dragten, die vroeger lid van de Koloniale Staten is geweest en Ridder was in de Orde van Oranje Nassau. Alle bladen hebben aandacht besteed aan dit heengaan, omdat de heer Dragten bekend stond als een onbaatzuchtig mens, wiens grootste genoegen het was anderen te kunnen helpen.

ABC-team terug

Het ABC basketballteam, dat zijn debuut op Aruba en Curacao maakte met een reeks van overwinningen en slechts één verloren wedstrijd tegen Aruba's RCA, is teruggekeerd. Deze ploeg heeft nog nooit een wedstrijd in Suriname gespeeld, doch bestond grotendeels uit oud-spelers van de vereniging Kuo Min Tang. Het is niet Suriname's sterkste ploeg. De kampioensvereniging Spes Patriae, ongeslagen tijdens de jaarlijkse competitie, heeft het voornemen in het najaar eveneens een bezoek aan de Antillen te brengen. Doch in November zal de reis wel geen doorgang vinden. De — ook op Aruba bekende — crack guard van het team Wim Echteld staat voor een examen van de Rechtsschool en de overige spelers willen natuurlijk ongaarne zonder hem vertrekken.

Vacantie afgelopen

De jaarlijkse grote vacantie is ten einde en de jeugd is weer naar school. Nochtans vinden de excursies en zgn. „buitensporten" lustig voortgang. Het weer is nog vrij droog en men kan het zich permitteren. Toch is het niet zo droog geweest dit seizoen om een goede visvangst voor de hengelaars te garanderen. Aan de Kwatta vooral is het een minder goede „oogst" geweest voor de hengelaars en de echte liefhebbers van de hengelsport moeten dan ook verre tochten maken om aan hun kwiekwies, patacca's en walappa's te kunnen komen. De Amstel hengelwedstrijd loopt 15 November a.s. ten einde. Een dame heeft de leiding met een kanjer van een kwiekwie, lang 25½ cm en wel 350 gram zwaar.

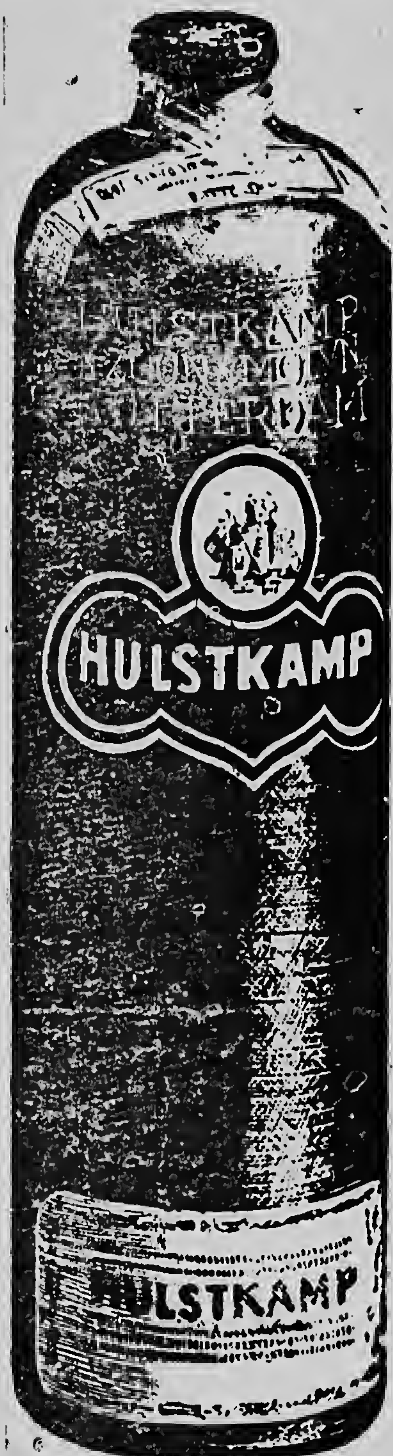
Openbare Werken actie,

Surinamers die enkele jaartjes uit het land zijn weggeweest, zullen de hoofdstad straks niet herkennen als zij over enige tijd terugkeren naar hun geboorteland. Het Departement van Openbare Werken is bezig met een program van stratenverbetering, welke de aandacht eist. Voorlopig is het een goedkope methode met een mengsel van asphalt en zand, welke gewalst wordt tot een harde laag. Zelfs worden de trottoirs in de binnenstad welke tot nu toe slechts met schelpen bestrooid werden, op deze manier verhard. Een nadeel van deze stratenmakerij is, dat de hitte in de namiddag en vooravond langer blijft hangen dan vroeger het geval was. Doch voor wat hoort wat. De autobezitters zijn ten minste opgetogen over deze verharding, want het autobezit is reeds duur genoeg in Suriname waar de benzine wel tweemaal zoveel kost als op Aruba.

Ook worden de grote schaduwbomen op sommige plaats geveld of gesnoeid omdat het de laatste tijd veel voorgekomen is dat deze bomen omwaaiden en ongelukken veroorzaakten.

Stopsignalen

De eerste primitieve stopsignalen voor het verkeer zijn in Paramaribo in gebruik genomen. En dan slechts voor een deel van de dag, namelijk op de spitsuren wanneer de scholen en kantoren beginnen en uitgaan. Het zijn houten borden met rode en groene panelen, welke door de verkeersagenten gekeerd worden al naargelang hij het verkeer wil laten stilhouden of doorgaan. Ook gebruikt de verkeersagent thans een fluitje om de auto's en fietsen te signaleren dat zij door kunnen rijden. Daarbij zijn er op de straat verkeersstrepen aangebracht voor het doorgaande verkeer en het verkeer dat af moet zwaaien (zoals op Curacao bij de Brug). De eerste dagen was er natuurlijk veel belangstelling voor de verkeersagent die deze nieuwigheid hanteerde, doch deze begint te zakken en men raakt al eraan gewoon.

INGEZONDEN

DE MACHINE VAN OPENBARE WERKEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Geachte redactie,

Wanneer de Gedeputeerde van Openbare Werken zich mengt in zaken die geheel buiten hem om gaan, hoe kan dan een uitvoerder orde en respect onder zijn mensen houden? Hij bezit toch niet het recht om arbeiders te ontslaan wanneer zij weigeren om orders op te volgen en onder de invloed op het werk verschijnen. Blijft een beschonken arbeider aan het werk, dan bestaat er toch een niet denkbeeldig gevaar voor ongelukken en wie draagt dan de verantwoording, de gedeputeerde of de uitvoerder? Het zal toch zeer zeker eerstgenoemde zijn. Het is toch een algemeen bekend feit, dat wanneer er op een werk geen discipline is, het werk eronder lijdt en wie wordt daar de dupe van? De belastingbetaler! Wie is beter in staat te beoordelen of er mensen moeten worden aangenomen of ontslagen dan de uitvoerder zelf? Het is dan ook te hopen, dat onze Gedeputeerde van O. W. dat zal begrijpen. Of zit er aan die handelingen ook een politieke rozengeur? Indien dit het geval is, is het beter er een neutrale Gedeputeerde op na te houden voor O.W.

Een belastingbetaler

Naschrift van de Redactie:

Een Gedeputeerde voor Openbare Werken is er nog niet. Ingevolge een bestaand Publicatieblad mogen arbeiders in bepaalde gevallen (diefstal, dronkenschap, e.d.) op staande voet worden ontslagen. In alle gevallen echter ontslaat het Hoofd Openbare Werken het personeel, dat in beroep kan gaan bij het Bestuurscollege. Bij ontslag wegens inkrimping van werkzaamheden (meestal omdat de credieten voor een bepaald werk uitgeput zijn) worden het laatst ontslagen: 1. Arubaanse werkkrachten; 2. gehuwde werkkrachten en 3. degenen, die het langst bij O. W. hebben gewerkt. Het streven van het Hoofd O.W. is erop gericht telkenjare een vaste kern arbeiders te verkrijgen; dat is het meest efficient en daardoor ook het goedkoopst.

